

свадба, да видишъ приказъ! З. 242. Николчо билъ вѣнчанъ за Пѣнка и свадба-та станала за слава и за приказъ. З. 287. То за чудо и за приказъ! Пс. 9—10 р. 24. 2) приказъ: Съ приказъ подъ N ѣдикойси са отчисліва ѣдикойси.—

Приканѣмъ *м. св.* **Приканвамъ** *м. дл.* пригласу-,аю; призову-,зываю: Посрѣщатъ момини-тѣ и ги приканатъ на особно приготвена за тѣхъ трапезѣ. Ч. 20. Той го приканваше явно да са биятъ. Л. Д. 1875 р. 149. Прокламация приканваше чехска-та камара да изработи единъ проектъ. Л. Д. 1873 р. 156. Приканьвахъ (*on pressait*) вече Телѣмаха да разкаже своитѣ приключенія. Т. 181. Бште свати! приканвайте са! Пк. 123. Момци ѣдатъ заедно съ дѣвци приканващѣ са единъ други. Пк. 95. **Приканване** *с. с.* приглашеніе, призывъ: Той повика сѣки Френецъ на оружје,—и негови-тѣ приканванія намѣриха отличенъ отзивъ въ народа. Л. Д. 1872 р. 168.

Прикарамъ *м. св.* **Прикарувамъ** **Прикарвамъ** *м. дл.* 1) пригоню-,яю: Азъ ште сегѣ Радулѣвъ сюрѣмъ да прикарамъ—и да исколѣ И на шипѣви да ги натѣкна. Б. 226. Стомахъ-тѣ, срьдце-то и бѣлый дробъ ся трудять да правять отъ хранѣ-тѣ и питіе-то крѣвь, да ѣ правять сгоднѣ за храненіе като ѣ прикарать да ся досегне до въздухъ и да ѣ распращатъ по всичко-то тѣло. Л. Д. 1869 р. 90. Дебели и топлы шяпки прикарватъ имъ крѣвь въ мозъка. Л. Д. 1872 р. Буби-ты само тогава вирѣжътъ добрѣ, кога-та топлината ся прикара спротивъ естество-то имъ. Л. Д. 1874 р. 196. 2) даю: Прилѣжаніе и трудъ отпѣждатъ неволѣ-тѣ и прикарватъ благосѣстоиніе и честь. П. 13. **Прикарва** *са* случается, приходится: Прикаралу са е едноашъ Ивану му, та тоаргнува рану въ Понѣдѣлникъ вутрина съ другарѣ нѣ си да поатюва и друмува. Ч. 256.

Прикачѣмъ *м. св.* **Прикачамъ** *м. дл.* 1) привѣшу-,пваю: Съгласили са мышки-тѣ да прикачатъ едно звѣнче на котката. Сб. 49. Прикачамы на тѣло-то си всякаквы набыты. Л. Д. 1874 р. 76. Мома дарува рѣченикъ на онаѣ младѣ булкѣ, коя ѣ прикача нанизъ. Пк. 106. Распаса сини ивица, Та ѣ на дърво примѣтна; На била гушка прикачи, Та са младичка обѣси. Ч. 264. 2) прибавлю-,яю: Ако ся зове Драганъ или Петко прикрѣжватъ му имя, кѣту му прикачатъ и едно челеби, в. пр. челеби Димитраки. Гл. 194.

Приквечеръ *нар.* къвечеру: Приквечеръ, хоро-то кога да ся растури, онлитатъ жени-тѣ вѣнецъ отъ цвѣта за по-малія отъ деверјете. Ч. 94. *ср.* привечеръ.

Прикія **Прикя** **Прикя** (*из. пр.* проіка,—*гов.* с. ж. приданое: Момчето таксало Нейна барза коня; мома-та таксала Сандокъ со прикіа. М.